

Sygn. akt I ACa 565/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Piotr Wójtowicz
Sędziowie :	SA Ewa Jastrzębska SO del. Ewa Solecka (spr.)
Protokolant :	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w (...)

przeciwko Firmie Usługowo-Handlowej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej w likwidacji w M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt I C 849/14,

- 1) oddala apelację;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych z tytułu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSO del. Ewa Solecka	SSA Piotr Wójtowicz	SSA Ewa Jastrzębska
----------------------	---------------------	---------------------

IACa 565/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach :

1/ zasądził od pozwanej Firmy Usługowo-Handlowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w likwidacji w M. na rzecz powoda Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w (...) kwotę 193622,96 z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 193670,75 od dnia 25 kwietnia 2014 r.;

- 2552,21 od dnia 5 czerwca 2014 r.;

2/ zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 13412 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie powyższe Sąd oparł na następujących ustaleniach i zważeniach:

Bezspornym było, że pozwana była zobowiązana do wypłacenia świadczeń pracowniczych swoim pracownikom, czego nie czyniła. Ponieważ zostały spełnione przesłanki ustawowe wynikające z art. 3 i 12 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, Fundusz przekazał na konto pozwanej kwotę 193670,75 zł. Kwota ta obejmuje należności wypłacone Spółce na rzecz 25 pracowników. Ponadto powód domagał się skapitalizowanych odsetek za okres od 18 marca 2014 r. do 24 kwietnia 2014 r. w kwocie 2552,21 zł.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że art. 23 ust. 1 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy został uchwalony z naruszeniem Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem pozwanej przejście na powoda roszczenia z tytułu wypłaconych sum w całości, bez uwzględnienia wcześniej zapłaconych składek stanowi naruszenie art. 64 ust. 3 Konstytucji i art. 84 Konstytucji.

Pozwana nie wskazała jaka ewentualnie część należności powinna być zwrócona. Nie wskazała w jakim okresie uiszczala składki na rzecz Funduszu i w jakiej wysokości te składki były płacone.

Sąd Okręgowy stwierdził, że przepis art. 23 ust. 1 ustawy z 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych nie jest niezgodny z art. 64 ust. 3 Konstytucji i art. 84 Konstytucji. Pracodawcy mają obowiązek opłacania składki na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wypłata świadczeń ze środków z Funduszu skutkuje obowiązkiem zwrotu Funduszowi przez pracodawcę świadczeń. Zwrot ten powinien nastąpić w pełnej wysokości, czyli bez odliczenia wypłaconych uprzednio składek. Regulacja taka nie narusza powołanych wyżej przepisów Konstytucji. W szczególności art. 64 ust. 3 zezwala na ograniczenie własności w drodze ustawy i w zakresie w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. Natomiast art. 84 nakłada na wszystkich obowiązek ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych określonych w ustawie. Wolą ustawodawcy jest, aby zwrot wypłaconych przez Fundusz świadczeń był dokonany w pełnej wysokości, bez kompensaty z uiszczanymi składkami. Pieniądze pochodzące ze składek służą realizowaniu przez Fundusz jego ustawowego zadania, czyli bezzwłocznego wypłacenia podmiotom uprawnionym świadczeń. Sąd pierwszej instancji nie miał wątpliwości dotyczących konstytucyjności kwestionowanego przez pozwaną przepisu, dlatego przyjął, że nie ma podstaw do postawienia pytania prawnego w trybie art. 193 Konstytucji RP w zw. z ust. 3 ustawy z 1 sierpnia 1997 r. o TK.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Pozwany wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w całości i wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów art. 64 ust. 3 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez ich niezastosowanie w sprawie jako uzasadniających sformułowanie pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego pomimo tego, iż art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2006r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy został uchwalony z naruszeniem wskazanych przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Powód wniósł o oddalenie apelacji pozwanego i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja była bezzasadna.

Wbrew temu co twierdzi skarżący, nie zachodzą wątpliwości co do zgodności art. 23 ust. 1 ustawy z 13 lipca 2006 roku w o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (t.j. Dz.U z 2014 r., poz.272) z art. 64 ust. 3 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zasadnie zatem Sąd pierwszej instancji uznał, że nie ma powodu do wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym w tym przedmiocie w trybie art. 193 Konstytucji RP. Postulat pozwanego, aby tak się stało, nie był dla Sądu wiążący.

Art. 84 Konstytucji RP stanowi, iż każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Przepisy ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, w tym stanowiący podstawę roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie art. 23 ust. 1, stanowią właśnie wymaganą tym przepisem konstytucyjnym podstawę rangi ustawowej do obciążenia pracodawcy obowiązkiem płacenia składek za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a także należnością z tytułu zwrotu świadczeń pracowniczych, które powodowy Fundusz wypłacił ze swych zasobów pieniężnych. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy, likwidatora lub innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy lub roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

Nie sposób też dopatrzeć się jakiegokolwiek niezgodności pomiędzy przytoczonym wyżej przepisem ustawy z 13 lipca 2006 roku, a art. 64 Konstytucji RP, który jest wyrazem obowiązującej w porządku konstytucyjnym Rzeczypospolitej zasady ochrony własności, innych praw majątkowych oraz prawa dziedziczenia. Pozwany jako przedsiębiorca obowiązany był opłacać składki za pracowników na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z mocy art. 9 wymienionej ustawy. Fundusz jest państwowym funduszem celowym, a jego środki przeznacza się wyłącznie na cele wskazane w ustawie (art. 24 ust.1, art.27 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy). Zwroty sum wypłaconych z tytułu świadczeń pracowniczych są przychodami Funduszu (art. 25 ust. 1 pkt. 1 ustawy). Przytoczone regulacje prawne wskazują wyraźnie, że środki pieniężne przekazane powodowi przez pozwanego w formie składek w ramach realizacji ustawowego obowiązku w żadnym razie nie mogą być nadal uważane za mienie pozwanego pozostające w czasowym władaniu powodowego Funduszu, w stosunku do którego - jak bezzasadnie wywodził skarżący - przysługiwać by miało pozwanemu roszczenie o zwrot tych środków, a co za tym idzie także możliwość przedstawienia tej wierzytelności do potrącenia z wierzytelnością będącą przedmiotem niniejszej sprawy .

Wskazać należy, że art. 28 ust.1 *expressis verbis* stanowi, iż składki na Fundusz obciążają koszty działalności pracodawców.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji, na mocy art. 385 kpc. Koszty postępowania apelacyjnego zasądzone na rzecz wygrywającego powoda na zasadzie art. 98 kpc w zw. z art.391§1 k.p.c. oraz § 6 pkt.6 w zw. z § 12 ust.1 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j.Dz.U.z 2013 r., poz. 490).

SSO-del. Ewa Solecka SSA Piotr Wojtowicz SSA Ewa Jastrzębska